

vendt tilbage til arbejdet, efter at opsigelse er sket.“

12. § 5, stk. 3, ophæves.

13. I § 5, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres i 1. pkt. „14 dages varighed“ til: „4 ugers varighed“, og 2. pkt. affattes således: „Opfylder funktionæren ikke senest 8 hverdage efter at være blevet bekendt med arbejdsgiverens krav denne pligt, uden at der foreligger fyldestgørende begrundelse herfor, er arbejdsgiveren berettiget til at hæve tjenesteforholdet uden varsel“.

14. I § 6, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter ordet „militærtjeneste“ følgende: „— herunder genindkaldelse til civilforsvarstjeneste —“.

15. § 7, stk. 1, ophæves.

Stykke 2-3 bliver herefter stykke 1-2.

16. § 8 affattes således:

„§ 2. Ved en funktionærs død i ansættelsestiden tilkommer der den efterlevende ægtefælle eller afdødes børn under 18 år, over for hvem afdøde havde forsørgerpligt, henholdsvis 2, 4 eller 6 måneders løn, efter som funktionæren ved dødsfaldet havde haft ansættelse i virksomheden i henholdsvis 1, 2 eller 3 år.“

17. Til § 9, stk. 1, føjes som sidste punktum:

„Eventuelle lånedokumenter eller gældsfor skrivinger, der har deres udspring i ydelser af den foran omhandlede karakter, mister deres gyldighed ved ansættelsesforholdets ophør.“

18. Til § 9, stk. 2, føjes som sidste punktum:

„Lånedokumenter eller gældsfor skrivinger, der har deres udspring i forskudsprovision, mister deres gyldighed ved ansættelsesforholdets ophør.“

19. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

„Stk. 3. Efter at en provisionslønnet funktionær, der i henhold til ansættelsesvilkårene har krav på faste forskudsbeløb, har afgivet eller modtaget opsigelse, er arbejdsgiveren i opsigelsesperioden pligtig at vedblive med at erlægge sådanne forskudsbeløb, der ikke inden for opsigelsesperioden kan bringes i modregning over for arbejdsgiverens eventuelle tilgodehavender fra tidligere ydede forskudsbeløb. Tilsvarende regler gælder, hvis arbejdsgiveren misligholder ansættelseskontrakten, herunder ulovligt bortviser funktionæren.“

Stykke 3 bliver herefter stykke 4.

20. § 16, 1. pkt., affattes således:

„Efter at funktionæren har afgivet eller modtaget opsigelse fra tjenesten, skal arbejdsgiveren — uden afkortning i lønnen — give ham den nødvendige fritagelse fra arbejdet til at søge anden beskæftigelse.“

21. § 18, 2. pkt., affattes således:

„Den i 1. pkt. omhandlede forpligtelse kan med retsvirkning kun indgås af en funktionær, som har været ansat hos arbejdsgiveren i mindst 3 år, og som tillige indtager en særlig betroet stilling.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 00. 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den første funktionærlov blev givet ved lov af 13. april 1938, jfr. Rigsdagstidende 1937-38 A, sp. 2485. Lovforslaget var ikke ledsaget af bemærkninger, hvorfor dets motiver hovedsagelig må søges i Rigsdagstidende 1937-38 B, sp. 2073 ff. Efter at lovens revision havde været genstand for overvejelser i et

udvalg, som afgav betænkning i 1947, blev der fremsat nyt lovforslag, som dannede grundlag for funktionærloven af 9. juni 1948 (Rigsdagstidende 1947-48, Folketingstidende, forhandlingerne, sp. 2188, 2367, 4648, 4670; Landstingstidende, forhandlingerne sp. 1302; tillæg A, sp. 3969, tillæg B, sp. 1743 og tillæg C, sp. 1761).